

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἑτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἑτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἑτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνίᾳ φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ.

Ῥίπτοντες τὰ βλέμματα ἡμῶν ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἔθνῶν τῆς ὑφ'ἡλίου, παρατηροῦμεν, ὅτι ταῦτα βαίνοσι μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος εἰς τὴν πρόοδον· ἔνθεν μὲν χειραφετήσεις δούλων λαῶν, ἐκεῖθεν δὲ ἐλευθερώτεροι μεταρρυθμίσεις· ἔνθεν περιορισμοὶ τῶν προνομίων καὶ ὀρησκευτικῆ τήρησις τῶν συνταγμ. θεσμῶν, ἐκεῖθεν ἀνακλήσεις ἐλευθερίου πολιτεύματος καὶ αὐτοδιοικήσις. Παντοῦ τέλος τὰ ἔθνη βαίνοσιν ἐσπευσμένως εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πρόοδον· παντοῦ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα σπεύδει ἀκαταμαχῆτως εἰς τὴν τελειότητα. Καὶ αὐτῶν τῶν ἀγρίων λαῶν αἱ θύραι ἠνεώχθησαν ἐνώπιον τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολυτισμοῦ. Ἡ Ἀγγλία βαίνει τηροῦσα μετὰ ὀρησκευτικωτέρας εὐλαβείας τοὺς συνταγμ. θεσμοὺς τῆς. Ἡ Ἰσπανία ἠνάγκασε τὸν νεαρὸν ἡγεμόνα νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἰσπανικοῦ ἔθνους· ἡ δὲ μήτηρ του Ἰσαβέλλα, ἐν ἐξορίᾳ διατελοῦσα, ἐκπέμπει ὀρήνους καθικετεύουσα νὰ τῇ ἐπιτραπῇ μόνον νὰ μένῃ ἰδιοτεύουσα ἐν τῇ προσφιλεῖ τῆς Ἰσπανίᾳ. Ἡ Γαλλία ἐκήρυξε ὀριστικὴν Δημοκρατίαν, ἧς οἱ

ὄπαδοι καθ' ἑκάστην καταπληκτικῶς ἀυξάνουσι, δεσμεύσασα τὰς φιλαδέσποτικὰς τοῦ Προέδρου τάσεις. Ὁ δὲ ἥχος τῶν ἐλευθέρων μεταρρυθμίσεων καὶ τῆς πρόοδου καὶ αὐτῶν τῶν μικροσκοπικῶν καὶ ὑποτελῶν τῆ Τουρκία λαῶν ἀντηχεῖ καθ' ἑκάστην μετὰ παραδειγματικότητος εἰς τὰ νεοαρχωμένα ἡμῶν ὦτα. Μόνη δὲ ἡ δύστηνος Ἑλλάς, ἧτις ὑπῆρξεν ἡ ἑστία τῶν φῶτων καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἧτις ἀνεγεννήθη, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς φωταγωγὸς ἀστῆρ τῆς Ἀνατολῆς, κατεδικάσθη εἰς τὴν στασιμότητα καὶ τὴν ὀπισθοδρόμησιν· μόνη κατεδικάσθη, οὐ μόνον νὰ μὴ τολμᾷ νὰ προβῇ εἰς ἐλευθερωτέρας μεταρρυθμίσεις, ἀλλ' οὐδὲ τὰς καλιερωθείσας δι' αἵματος ἐλευθερίας τῆς τῇ ἐπιτρέπεται νὰ τηρήσῃ. Μόνη ἡ τάλαινα κατεδικάσθη νὰ ἴσταται δέσμιος ἐνώπιον τῆς αὐθαιρέσις καὶ τοῦ ἀπολυτισμοῦ!

Δὲν ἤρκεσαν τὰ δεινὰ τεσσάρων αἰῶνων· δὲν ἤρκεσαν τόσοι κίνδυνοι καὶ περιπέτειαι· δὲν ἤρκεσαν τόσα θύματα εἰς τὸν ἱερόν τῆς Πατρίδος βωμόν, ἀλλ' ἐπέπρωτο νὰ ὑποσῆ ἡ δυστυχῆς νέα δεινὰ, νέας θυσίας. Ἐπανεὶλημμένως ἐξέφερε τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς

ἐπανεὶλημμένως ὑπέστη δοκιμασίας, ἀλλὰ τοὺς παραβάτας τῶν θεσμῶν τῆς, τοὺς δολιευομένους τὰς ἐλευθερίας τῆς δὲν ἔδυνήθη νὰ συνετίσῃ καὶ περιορίσῃ. Ὀλίγοι διεσφαρμένοι σύμβουλοι τοῦ Στέμματος συνομόσαντες τὴν ταλανίζουσι καθ' ἑκάστην δὲν τὴν ἀσίνουσι ν' ἀναπνεύσῃ καὶ νὰ ὀρθοποδήσῃ. Ἄφου κατεκερμάτισαν τὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους καὶ τὰς ἐξησθῆναι, ἤδη τὸ συγκροτητοῦσι καὶ ἀναιδέστατα τὸ ὑβρίζουσιν ἐνώπιον τῶν ξένων, ὅτι εἶνε ἀνάξιον ἐλευθερίας· ἀφου ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καταδολιεύονται τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς του καὶ δὲν τοὺς ἀσίνουσι νὰ λειτουργῶσιν ἐλευθέρως, ἤδη τοὺς καταγγέλλουσιν, ὅτι δῆθεν εἰσὶν αἴτιοι τῆς οἰκτρᾶς ἡμῶν καταστάσεως καὶ πρέπει νὰ καταργηθῶσι! Τὰ πάντα μετεχειρίσθησαν, ὅπως δυνήθωσι νὰ ἐπιτύχωσι τὸν καταχθόνιον σκοπὸν τῶν· οὐδὲ τὴν συνείδησιν ἐπιπολαίου τινὸς καθηγητοῦ ἀφῆσαν ἀκηλίδωτον. Νομίζουσιν οἱ ἄθλιοι, ὅτι θὰ δυνήθωσι νὰ πείσωσι τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ἐκλαβάνοντες αὐτὸν ὡς φελλαχικὸν καὶ ὡς μὴ εἰδότα, ὅτι ἐν τῇ ἀγνῇ ἐλευθερίᾳ εὔρε πάντοτε τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν του,

Ἄγέτε με, νὰ, πῶς γυρίζω ἕναν ἕναν καὶ ῥωτάω...
 Παναγιά μου!.. τί μοῦ λέγουν;. ξεκαρδίσθην νὰ γελάω.
 Μὰ καὶ πῶς νὰ μὴ γελάω μὲ τὰ χωρατὰ ποῦ λέγουν;
 Νὰ τὰ πῶ;. Ἦν νὰ τοὺς κάμω ὅσ' ἄν μωρὰ παιδιὰ νὰ κλαίγουν,
 Θὰ τοὺς πάρω ἔς τὸ λαιμό μου μὲ τὰ τοῦ τα καὶ τὰ κείνα,
 Καὶ ὁ' ἀφήσουν τὴν Μπερλίνα.

Ἔ, ἄς ἦνε.. θὰ τοὺς εἶπω ὅτι εἶπαν ὡς ἀστεῖον,
 Ὅτι τάχα καὶ οἱ ἔξῃ εἶνε γιὰ φρενοκομεῖον...
 Τέλος πάντων θὰ κυττάξω γιὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσω,
 Καὶ μὲ τρόπον τοὺς κυρίους νὰ τοὺς ὠμορφοστολήσω
 Μ' ἀτσικνίδες καὶ μὲ κρῖνα,
 Ποῦ κι' αὐτοὶ νὰ τὸ πιεσέφουν πῶς δὲν εἶνε ἔς τὴν Μπερλίνα.

Καλησπέρα σου, αὐθέντη, γέρο-Βούλγαρη, πατέρα
 Τοῦ Λαοῦ.. θές νὰ σοῦ εἶπω τί αὐτὴ δὰ τὴν ἡμέρα
 Ἄκουσα ἔς τὰ καφενεῖα καὶ ἔς τοὺς δρόμους δι' ἑσένα;..
 Ἔνας ἔλεγε πῶς ἔχεις τὰ μυαλάκια σου χαμένα·
 Ἔνας ἄλλος, ὅτι εἶσαι τῆς Πατρίδος μας κολῶνα!
 Κι' ἄλλος πάλι, πῶς θὰ φέρῃς τῆς Δουλείας τὸν αἰῶνα...

Κ Η Π Ο Σ

Η ΜΠΕΡΛΙΝΑ.

Κάθησε, Πρωθυπουργέ μου.. μὰ καθεῖστε καὶ οἱ ἄλλοι,
 Για ν' ἀκοῦστε τί ἐπαίνους κάθε Ἑλληγν θὰ σὰς ψάλλῃ!
 Ἔλθετ', ἔλθετε, χρυσοῖ μου, καὶ μὴ ντρέπεσθε καθόλου,
 Ἄφου εἴσθε καὶ οἱ ἔξῃ φῖνες κάλτσες τοῦ διαβόλου..
 Ἔλθετε λοιπὸν μὲ θάρρος νὰ καθῆστε ἔς τὴν Μπερλίνα,
 Καὶ σὺ Τάδε καὶ σὺ Δεῖνα.

Ἔ, ἐγὼ θὲ νὰ συνάξω τὰ ἐγκώμια τῶν φίλων..
 Κι' ἂν κάνενας τῶν σὰς βρίσῃ, θὰ τὸν πιάσω μὲ τὸ ξύλον,
 Θὰ τοῦ σπάσω τὰ παγίδια, θὰ τοῦ λυώσω τὰ ρουθούνια,
 Νὰ τοῦ δείξω πῶς δὲν βλέπῃ μασκαράδες μὲ κουδούνια,
 Ὅστε νὰ γελά τοσοῦτον μὲ τὸν Τάδε καὶ τὸν Δεῖνα,
 Ὅπου εἶνε ἔς τὴν Μπερλίνα.

ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ.

Ὁ Δημοσιογράφος ἀνάγκη ἀπαραίτητος ὅπως ἔχη τὰ ἐξῆς προσόντα, ἂν θέλη νὰ ᾖ τέλειος Δημοσιογράφος.

Α. Νὰ ἔχη κοιλίαν μεγάλην, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς τοῦ Ἀγγελοπούλου, ὅπως ἀνέχεται πᾶσαν ἐπίκρισιν καὶ πᾶν σχόλιον· μετ' ἄλλας λέξεις νὰ ἔχη τὴν παραδειγματικὴν ἐκείνην ἀγγλικὴν ἀπάθειαν, καὶ εἰς τοσοῦτω πολλὴν δόσιν μάλιστα, ὥστε νὰ ᾖ αὐτόχρονη λίθος καὶ κωφάλαλος ὡς τὸν Λογιωτατίδην.

Β. Νὰ μὴν ἔχη πολλοὺς σχετικοὺς ἢ φίλους, ὡς τὸν Κορέσιον, διότι οἱ πολλοὶ φίλοι καταντῶσιν ἐπιζήμιοι εἰς τὸν Δημοσιογράφον. Ἐκαστος ἔχων τὴν ἀξίωσιν ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνη τὰ δημοσιογραφικὰ προϊόντα τοῦ φίλου τοῦ δωρεάν, ὡς ὁ Γκαϊδομάτης τὸν χάρτην τῆς ἐφημερίδος τοῦ ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μεγίστης ζημίας γίνεται αὐτῷ παραίτιος, ὡς ὁ Ἴπποπόταμος εἰς τὰς 28 χιλ. ὀρ. τοῦ Δενδροκομείου.

Γ. Νὰ ἠξεύρη νὰ μεταχειρίζεται καὶ τὴν ἀλωπεκίην καὶ τὴν λεοντήν, κατὰ τὰς περιστάσεις, ὡς τὸν Δεληγέωργον· νὰ κολακεύη δηλ. ἐκεῖνον, οὐτινος φοβεῖται τὴν ἐπιρροήν, νὰ ἀπειλῇ δὲ τὸν σκώληκα, ὅστις ζητεῖ νὰ φλυαρήσῃ κατ' αὐτοῦ, ὡς ὁ Νικουτόπουλος τοὺς καλαντζίδες.

Δ. Νὰ ἀκολουθῇ ἀπαρεγκλίτως τὸ ζῶδιον, ὅπερ διεχάραξεν, εἴτε ὀρθὸν εἴτε σρεβλὸν, ὡς ὁ ἱππότης Κορομηλᾶς καὶ ὁ τσελεπῆς Καμπούρο-γλοῦς, χωρὶς νὰ δίδῃ προσοχὴν εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν φίλων του, ἐκτὸς ἂν ἔχη διάθεσιν νὰ κτίσῃ ὡς ὁ Χόντζας τὸν φουρνὸν του ἐπὶ ὀχλήματος, καὶ νὰ στρέφῃ αὐτὸν κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ τυχόντος, ὡς ὁ Δῆμος τὸ «Μέλλον» του.

Ε. Νὰ ὑπόσχεται πολλὰ ὡς ὁ Βαμπᾶς, καὶ νὰ ἐκτελῇ οὔτε τὸ ἐν τέταρτον τῶν ὄσων ὑπεσχέθη, ὡς ὁ Καρδύδης.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἰχθύς.

Ὁ ὑπὸ τὸ ζῶδιον τοῦτο γεννηθεὶς, θὰ ᾖ φαροκέφαλος καὶ ψαρόμυαλος, ὡς τὸν Κορομηλᾶν τῆς ἐφημερίδος «Ἐφημερίς». Θὰ τὸν φαρεῦον εὐκολα οἱ πάντες, ὡς τὸν Μανιτάκην τοῦ «Νεολόγου», καὶ θὰ τὸν πωλοῦν διὰ πράσινο χαβιάρι, ὡς τῆς «Στοᾶς» ὁ Μπαμπᾶς τοὺς μετόχους τῆς βιβλικῆς ἐταιρίας του. Θὰ ἀγαπᾷ τὰ ψάρια, ὡς ὁ Νικουτόπουλος τὴν γανωματικὴν· θὰ ᾖ δειλὸς, ὡς τὸν Τομαρόπουλον, καὶ εἰς τὴν ἐλαγίστην φοβέραν θὰ τρέμῃ ὡς τὸν Εὐγενειάδην. Θὰ τὸν ὑβρίζουν καὶ χλευάζουν, ὡς τὸν τοχογλύφον Διάγγελην, ἀλλ' αὐτὸς θὰ μὲν ἰχθύς ἄφρωνος, ὡς τὸν φιλογενέστατον Συγγρόν· θὰ τρελλένεται διὰ τὰς χρυσαλλίδας τοῦ συρμοῦ, ὡς ὁ Δῆμος Ἀθανασίου διὰ τὰς ὠραίας ἀρνάδας· θὰ ᾖ μακροχρόνιος, ὡς τὸν κορακοζώητον Χρηστίδην· τὸ τέλος του θὰ ᾖ ἄθλιον καὶ ἐλεεινόν, ὡς τῶν μετόχων τοῦ Λαυρίου, καὶ ἀπελπιζόμενος, θὰ πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ τὸν φάγουν τὰ ψάρια, ὡς θὰ πέσουν μετ' ὀλίγον οἱ Βούλγαρης, Γρίβας, Βαλαωρίτης καὶ τινες ἄλλοι.

Ἡ γεννηθεῖσα ὑπὸ τὸ αὐτὸ ζῶδιον, θὰ ἔχη τὰ δίκτυα τῆς πάντοτε ἀπλωμένα διὰ νὰ φαρεύῃ τὰς καρδίας νέων τε καὶ γερόντων· θὰ ἔχη καρδίαν σκληρὰν καὶ θὰ φήνῃ ὡς φάρια τοὺς ἐραστάς τῆς· θὰ ᾖ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀπιαστοῦ χέλυ, καὶ θὰ μαγερύῃ μετ' ἄλλους ψάρια· θὰ ἀποθάνῃ δὲ ἀπὸ ψαροκόκκαλον, ὅπερ θὰ κολλήσῃ εἰς τὸν λαιμὸν τῆς.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

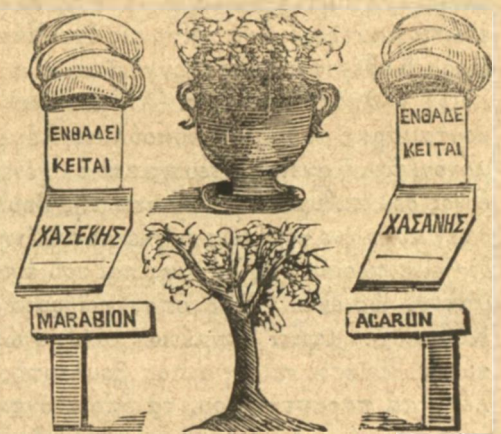
Κύριε Διευθυντά! ἔλεγε χθὲς τὴν πρωίαν εἰς ἀστυνομικὸς κλητῆρ πρὸς τὸν προϊστάμενόν του, χθὲς τὸ ἑσπέρας συνέλαβον ἕνα σχοπόν. — Πῶς! συνέλαβες σκοπόν; ἀνόητε, τί ἐπραξες; δὲν ἀρκεῖ ὅτι τὰ ἔχομεν μετ' ὅλους τοὺς πολίτας, ἀλλὰ θέλεις νὰ τὰ βάλωμεν καὶ μετ' ὁ Φρουραρχεῖον; Σοὶ ἀπαγορεύω ἄλλοτε νὰ συλλάβῃς σκοπόν καὶ

ἂν ἀκόμη τὸν ἴδῃς ἀτακτοῦντα ἢ κλέπτοντα, καὶ σὲ διατάττω νὰ τὸν ἀπολύσῃς πάραυτα ἱκανοποιημένον. — Ὅχι, κ. Διευθυντά, δὲν συνέλαβον τοιοῦτον σκοπόν, ἀλλὰ τὸν σχοπόν τοῦ νὰ σᾶς ὑποβάλλω εὐσεβάστως τὴν παραίτησίν μου, διότι ὡς κλητῆρ οὐδεμίαν ὑπόληψιν χαίρω.

Πῶς ἀνέχεται ὁ ὑπουργός σας, ἡρώτα ὁ πολυχρονεμένος Πολύχρονος τὸν κωφὸν Πανταζῆν, νὰ γράφουν τόσα κατ' αὐτοῦ αἱ ἐφημερίδες τοῦ Κράτους; — Ἐ, φίλε μου, τῷ ἀπήντησεν ἐκεῖνος, ὁ ὑπουργός ἔχει γωνεύσει ὡς τώρα περισσότερα ἀφ' ὅσα τοῦ λέγουν.

Διατί ἐκθειάζετε τόσο πολὺ σήμερον τοὺς ὑπουργοὺς, ἐνῶ χθὲς ὑβρίζατε αὐτούς; ἡρώτησεν ὁ τσελεπῆς Σιβιτανίδης τὸν Δῆμον Ἀθανασίου. — Διότι, ἀπεκρίθη οὗτος, ἔχω μεγάλον χρέος.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ.

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΕΙΟΝ Δρ. 13000

ἐξοδεύει ἐτησίως τὸ ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΚΗΠΟΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ 13000

ἐξοδεύει κατ' ἔτος τὸ ὑπουργ. τῆς Παιδείας καὶ τὸ Πανεπιστήμιον

Τὸ ὅλον 28,000 ὀρ. ἐξοδεύονται ἐτησίως, φίλε ἀναγνώστα, εἰς αὐτὸ τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον.

Ἐνας πρόξενος σὲ ἄλλους, σὲ ὀνόμαζε γομάρι, λέγων, ἱκανὸς πῶς εἶσαι νὰ φορῆς μόνον σαμάρι
Κι' ὄχ' ὑπουργικὴν χλαμύδα... κ' ἕνας νέος ντελμπεντέρης,
Ὅτι πρέπει γιὰ νὰ ἦσαι καρβουνιάρης ἢ μπαρμπέρης.
Ἐνας ἄλλος, ὅτι εἶσαι τζογαδόρος πολὺ φῆνος,
Ἀποκρηάτικος, ὁ ἄλλος, ὅτι εἶσαι ἀρλεκίνος...

Ἐτερος πῶς τῆς Ἀθήνας εἶσαι ζῶσα μιὰ τζορτζίνα!
Ἄλλος, ὅτι νὰ κατέχῃς θέσιν πρέπει σὲ κουζίνα.
Ἐτερος, πῶς τὰ μουστάκια καὶ τὰ γένεια ἂν ξυρίζῃς,
Τῆς κοπέλαις τῆς Ἀθήνας ὄλαις θὰ τῆς δαιμονίζῃς.
Ἐνας ἄλλος, πῶς σοῦ μοιάζει νεκροθάπτης γιὰ νὰ γίνῃς,
Κ' ἐγὼ λέγω ὅτι πρέπει τὴν ζωὴν σου ν' ἀποκτείνῃς.

Ταπεινώτατος, Τριγγέτα!... Ἐ, χρυσέ μου, καὶ γιὰ ἴσένα, λέγ' ὁ κόσμος τὰ δικά του... Ἐνας, πῶς δὲν ἔχεις φρένα,
Ἐλεγεν ἐχθὲς τὸ βράδυ ἔς τὰ Χαυτεῖα ἐκεῖ πέρα...
Ἐνας ἄλλος, ὅτι κάμνεις νᾶσαι μουτσος σὲ μπαρτσέρα
Κι' ὄχι ὑπουργός... Καὶ ἄλλος, ὅτι κάμνεις γιὰ στρατάρχης!
Κ' ἕνας ἄλλος, ὅτι πρέπει ἔς τοὺς οὐραγοτάγκους ν' ἀρχῆς.

Ἐνας ὑβριστής, ὅτ' εἶσαι μοχθηρὸς, ἄστατος, κοῦφος, Χαμερπῆς καὶ δουλοκόλαξ, καὶ τῶν ὑπουργῶν ὁ μπουφός!
Ἄλλος πάλι, πῶς σὺ μόνον τὸ τιμᾶς τὸ Ὑπουργεῖον!
Ἐτερος, πῶς τῆς Κορώνης εἶς ἀκάθαρτον ἀγγεῖον.
Ἄλλος, ὅτι εἶσαι μέγας ναυτικός!.. καὶ ἄλλος ἄλλα...
Κ' ἐγὼ λέγω, ὅτι εἶσαι ἀπ' τοὺς πρώτους γιὰ κρεμάλα...

Τέλος πάντων, ὑπουργοί μου, καὶ καλοὶ μου Κυβερνηταί!
Στύλοι τῆς Ἐλευθερίας! καὶ πολῦτιμοι πολῖται!
Σᾶς τοὺς εἶπα σχεδὸν ὅλους ὅσους ἤκουσα ἐπαίνους!!!
Ἐέχασα... ναί, τὰς κατάρας τοῦ πολυπαθοῦς μας Γένους,
Τ' ἀναθέματα... εἰς ἄφρων, πούλεγεν, εἰς τὸ δικό σας
Τὸ κεφάλι· γιὰ νὰ πέσουν.— Τώρα ποιὸν θέλετ' ἐμπρὸς σας;

— Ἄς ἐλθοῦνε αἱ κατάραι, τ' ἀναθέματα!.. νὰ ἴδωμε
Τίς εἶν' ἡ κείνος ὁ αὐθάδης, καὶ καλῶς νὰ γνωρισθοῦμε...
— Κόπιασε, Λαε Ἑλλήνων, νὰ καθίσῃς ἔς τὴν Μπερλίνα,
Νὰ χλευάζῃς αἰωνίως ἀπ' τὸν Τάδε καὶ τὸν Δεῖνα!
Ναί, τοιαύτη καταδίκη σοῦ ἀρμόζει, Λαε, μόνον·
Ὅθεν κύπτε τὸν αὐχένα εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων!..